

La Primera guerra mundial va ser la pitjor que cualsevol altra guerra de l'història. En ella van morir més persones i es va fer més mal que mai abans en un conflicte internacional. Les baixes de tota la guerra van totalitzar més de 20 milions.

La mort va arribar en formes brutals. Els homes segats per ametralladores, destruïts per granades explosives, morts en baixells mercants i de guerra torpedejats en l'Atlàntic, aplastats davall oruges de l'interminable nova arma que eren els tancs. La guerra també va cobrar la seva part en les vides dels civils. Els atacs aèris van causar poc mal, però com que cada estat va provar de bloquejar els subministres dels altres, milions d'homes, devilitats durant anys per culpa de la mala alimentació, van ser víctimes d'emfermetats.

Inicialment, la guerra va ser un atrevit desafiament per els joves valents. Però en l'any 1918, la guerra ja tancava poc encant per els dos costats. Era una lluita cruel i enconada. Fins hi tot, al acabar va produir una sensació de regadici en quins, per l'aventura, no podia perdre el futur. Al menys els seus sofriments van beneficiar a l'humanitat, perquè pensaven que havia servit aquesta guerra la que acabaria totes les guerres.

Primera Guerra Mundial

El mapa polític d'Europa estava dominat per cinc grans potències:

Austràlia-Hungria, Gran Bretanya, França, Alemanya i Rússia, i una quasi gran potència: Itàlia. Entre aquestes nacions existia un inestable equilibri de poder, i van formar aliances per autoprotegir-se. Austràlia-Hungria, Alemanya i Itàlia van formar una triple Aliança. França, Rússia i Gran Bretanya van formar la triple Entente, un acte d'amistat més que una aliança. Estaban dispostes a ajudar-se entre si, però en terminis limitats.

En agost de l'any 1914, quasi ningú sabia com seria la guerra. Cap país disponia de plans per una guerra que durés més de uns pocs mesos, doncs van ser jutjats com innecessaris. Com una única excusa dels que van desencadenar la Guerra sol es podia decidir que no tenien idea de de què el que arribaria a ser, el dolor i la ruïna que arribaria a produir amb els seus quatre anys de destrucció i homicidi.

Tropes aliades avansen sobre una posició enemiga

Entre l'any 1914 i l'any 1918 es va desenvolupar en Europa la major conflagració fins aleshores coneguda. Motivada per conflictes imperialistes entre les potències europees, la gran guerra, com es va denominar originalment a la primera guerra mundial, va implicar a tota la població dels estats contendents, així com a la de les seves colònies respectives.

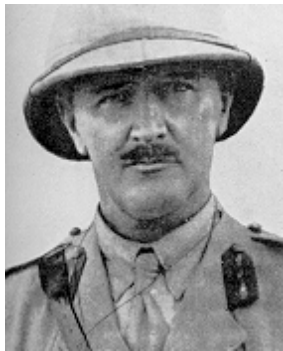
La causa immediata que va provocar l'explosió de la primera guerra mundial va ser l'assassinat del archiduc d'Àustria-Hungria, Francesc Fernando, en Sarajevo, Sèrbia (posteriorment Iugoslàvia), el 28 de juny de l'any 1914. Àustria va presentar un ultimàtum a Sèrbia i el 28 de juny va declarar la guerra. El sistema d'aliances militars creades en els anys precedents van entrar llavors en funcionament. Rússia va ordenar la mobilització dels seus exèrcits contra Àustria, per afinitat per als seus eslaus. Alemanya, aliada del imperi austro-hungar, va demanar a Rússia que parés les seves maniobres per aconseguir ràpidament una victòria que permetés al exèrcit dirigir-se contra Rússia.

El pla va ser efectuat per el general Helmuth von Moltke, que va deixar al exèrcit austríac encarregat de mantindre als russos en el front oriental i va dirigir la major part de les seves tropes contra França. El exèrcit francès, al cap del general Joseph-Jacques-Césaire Joffre, es va disposar a la seva vegada a aplicar el pla XVII, contractat centrat en el Marne.

Els alemanys van iniciar la seva ofensiva occidental contra l'agafada de Leijja, el 16 d'agost de l'any 1914. El 20 d'agost d'aquell any van entrar a Brussel·les i van agafar la Namur. La defensa francesa va ser arollada, però en setembre, quan la balança semblava inclinar-se del costat alemany, el exèrcit de Joffre va aconseguir rebutjar l'ofensiva alemana en la primera batalla de Marne. El general alemany Erich von Falkenhayn que va succeir a Moltke com a cap de l'estat major del exèrcit, va fer front a una nova ofensiva anglo-francesa. Després les batalles de Yser i Ypres es va establir un front que anava desde el canal de la Mancha fins a Suïça.

Personatges de la Primera Guerra Mundial

Allenby, Edmund Henry Hynman, primer conde (1861–1936). Va servir en el Front Occidental en 1914–17, destacant com un brillant oficial de cavalleria. En el 1917 va passar a desenvolupar-se com comandant de l'exèrcit britànic en el Mig Orient i en octubre– desembre va avançar desde la línia Gaza–Beersheba fins Jerusalem. Va conquerir Palestina i va ocupar Damasc en l'octubre del 1918, després del qual els trucs van sol·licitar la pau.

General Sir Edmund Allenby

Foch, Fernand, (1851–1929). Era un mariscal francès. Va demostrar ser un hàbil estratègic en les batalles del Front Occidental i en el 1918 va passar a desenvolupar-se com a comandant en cap dels exèrcits aliats en el Front Occidental. Baix la seva direcció, la gran ofensiva final dels alemanys va ser controlada i derrotada en el Marne, en 1918, al que van seguir les ofensives aliades que van conduir a la victòria.

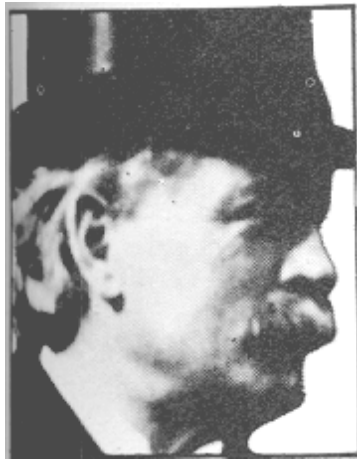
Haig, Douglas, (1861–1929). Era un mariscal de camp, comandant jefe de les forces britàniques en el Front Occidental desde 1915. Per alguns pareixia ser inpressindible a les baixes; per a altres era un dedicat soldat professional que despenyave tenasment en la feina de vèncer a Alemània en una guerra de aniquilament.

Wilson, Thomas Woodrow, (1856–1924). President dels Estats Units d'Amèrica (1913–21), va mantenir la neutralitat estadounidense fins que Alemània va declarar la guerra submarina sense restriccions en el 1917 i va començar a esfonsar mercants norteamericans. A començaments del 1918 va preparar un plà de pau de 14 punts que va alentà a Alemània a sollicitar el arministici. Va ser responsable, en gran medida, del estableciment de la Lliga de les Nacions i es va sentir profundament decepcionat cuan el Congrés va rebutjar acceptar el ingrés dels Estats Units d'Amèrica com membre de la dita organització.

Clemenceau, Georges, (1841–1929). Va ser el primer ministre de França, 1906–09 i 1917–20. Va ser un gran orador i un polític agresiú, apodat El Tigre. Va presidí la Conferència de la Pau en el 1919.

Lloyd Geroge, David, va ser el primer conde de Dwyfor (1863–1945). Primer ministre britànic (1916–22). Va obtenir com a renombre com a dinàmic liberal i després de despenyar-se com a ministre de Municions i Secretari de Estat per a la Guerra, va reemplaçar a Asquith com a primer ministre. Conegut com el home que va guanyar la guerra va despenyar un papé important en el dacort de pau, però va demanar ajut dels seus conciudadans i no va tornar a ocupar cap carg després del 1922.

Paisos que van Participar en la Primera Guerra Mundial

Els països que van participar en la Primera Guerra Mundial van ser:

- Alemanya
- Àustria
- Gran Bretanya
- França
- Bèlgica

- Rússia
- Iugoslàvia
- Japó
- Polònia

Linea del Temps de la Primera Guerra Mundial

Linea del Tiempo en la epoca de la Primera Guerra Mundial

1911	Revolució china del Dr. Sun Yat Sen
1912	Es proclama la Republica China
1914	Assassinat de Francisc Fernando a Yugoslavia
1917	Revolució Rusa de Octubre
1918	Tractat de Brest-Litovsk
1918	Fi de la guerra
1919	Firma del tractat de Versalles

TRACTAT DE VERSALLES

Amb aquest tractat es va donar fi a la Primera Guerra Mundial de 1914–1918. Quatre estadistes el conferien: Wilson el President dels Estats Units, Lloyd George per Anglaterra, Clemenceau per França i Orlando per Itàlia, representant a les potències més importants.

Aquest tractat va ser el resultat d'un armistici que va sol·licitar Alemanya, al veure agotades totes les seues recursos, però en realitat, va ser una verdadera rendició. Les condicions finals es van discutir en París en un congrés de delegats de totes les nacions que directa o indirectament habien participat en la guerra, tots excepte els vençuts. Aquests van tenir que acceptar els tractats que hi havia redactat per els vençedors, sense poder participar en les discussions. Va ser un judici que va condemnar als criminals (els vençuts) sense concedir-los el dret a la defensa. Els alemanys l'anomenaven el Diktat, el que volia dir condemna.

El tractat de Versalles va ser jutjat severament, vet aquí el que The World comentava aquells dies: En tota l'història de la diplomàcia no existia un tractat que pugui calificar-se amb més justícia del crim internacional, com aquell estrafali que va documentar que si volia fer-ho firmar als alemanys. Molts autors jutjaven que aquell tractat és el que donava el origen a la catastròfica Primera Guerra Mundial del segle XX debut a les seves diferències i errors.

Com maten a un en a l'imperi sol

El Lusitania

El vapor del Lusitana apareix aquí partint de Nova York per emprendre el seu últim viatge. La nau va ser torpedejada per un submarí alema frent a les costes de Irlanda i es va esfonsar en 20 minuts, van morir 1.198 persones que es trobaven a vort. Els alemans van pensar que el vaixell transportave armes, el que va ser negat a Gran Bretanya i als Estats Units. Aquest indis va ser un dels factors principals que va ipusa als Estats Units a participar en la I Guerra Mundial

BIBLIOGRAFÍA

LA CRISI MUNDIAL DEL SIGLO XX

LA PIMERA GUERRA MUNDIAL

EL MUNDO ENTRE 2 GUERRAS

ENCARTA 2001

ENCARTA 98

INTERNET

PARE

GERMANA

